

عنوان مقاله:

معماری را فرهنگ می سازد نه اقلیم

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی انسان گرا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

بهروز مرباغی - کارشناسی ارشد معماری، معمار و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

نخستین پایه و گام در خلق معماری، شناخت است. شناخت، امکانی است برای رسیدن به مبانی نظری. و می دانیم معماری بدون پشتونه مبانی نظری، تبدیل به معماری کاغذی می شود. معماری کاغذی هویت ندارد. در سطح حرکت می کند و فاقد جوهر ماندگاری است. در ایران، یکی از مهم ترین موانع درک و شناخت معماری اصیل ایرانی، نگاه ساده انگارانه و غیرعمقی به آن است. تحلیل معماری بر اساس الزامات و دیکته شرایط اقلیمی یکی از این روش های ناکارآمد معماری در ایران است. این باور و اعتقاد بن مایه و ساختار معماری را اقلیم می داند و تمام اشکال معماری را شکل گرفته بر اساس شرایط اقلیمی تفسیر می کند. با این نظرگاه، معماری یزد همان قدر تحت تأثیر اقلیم شکل گرفته که معماری بوشهر یا معماری خراسان. این مقاله با استناد به خصوصیات مستند معماری نه حاصل اجباری شرایط « معماری زاده و بازتاب فرهنگ است » بوشهر، می کوشد این گزاره را بیان کند که اقلیمی. معماری اگر معماری باشد، قطعاً، الزامات اقلیمی را هم در خود خواهد داشت ولی شکل و ساختارش کاملاً با تأثیرگرفتن از شرایط فرهنگی و جو غالب اجتماعی بوجود می آید.

کلمات کلیدی:

معماری، فرهنگ، اقلیم، بوشهر، مبانی نظری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248871>

